

Oběti

Sdělovací prostředky nás rády a pohotově informují o nejrůznějších válečných konfliktech, dopravních nehodách či živelných katastrofách. Tady havarovalo letadlo, tam řádil tajfun a kdesi jinde se střílelo. Dozvídáme se počty mrtvých a zraněných, výše škod na majetku atd. Mluví se o obětech. A právě nad slovem „obět“ bych se chtěl kratičce zamyslet.

Oběť znamená a vždy znamenala nějakou ztrátu. Přesto se podtext tohoto slova změnil. Dříve se obětí myslelo dobrovolné se vzdání něčeho. Obětovalo se bohům nebo nějakým vznešeným ideálům. Dnes se více mluví o obětech nedobrovolných, o obětech etnického násilí, obětech povodní apod.

Dobrovolné oběti dnes nejsou v kurzu. Naopak – chceme mít stále víc a víc. Skoro jsme si ani nevšimli, že obklopeni krásnými a drahými věcmi zůstáváme stále víc sami. Opravdové vztahy s druhými lidmi totiž bez obětí nejsou možné. Samozřejmě že těch dobrovolných, z lásky a upřímného srdce.

kategorie: Člověk a společnost; 2000-10-31 (T.T.)